

Donner

dit punt, zo die nog niet mogelijk is, te overwegen.

Wat de voorlichtingscampagne betreft, wijs ik erop dat er een plan van aanpak is gemaakt door onder andere Transact en de stichting Kezban met als doel het onderwerp bespreekbaar te maken in allochtone kring. Ik realiseer mij dat de heer Dittrich het breder wil. Dat punt zal ik gaarne opnemen met de collega van Onderwijs, omdat het dan specifiek gaat over de manier waarop het bespreekbaar te maken is in het onderwijs. Daarover zal ik de Kamer een brief toezenden.

Ik kom ten slotte bij de motie van mevrouw Hirsi Ali waarin mij in wezen wordt gevraagd om nog voor de Voorjaarsnota aan de Kamer een overzicht te sturen van de uitgaven voor bestrijding van straatgeweld en de motivatie van de beleidskeuzes. Strikt genomen gaat het daarbij om de begroting van Justitie die de Kamer vorig jaar heeft gekregen. Daarin staan de verschillende punten. Ten tijde van de behandeling van de begroting van Justitie lag hier een motie van de heer Eerdmans die de Kamer niet heeft aangenomen. Daarin werd gevraagd, alle middelen te concentreren op straatgeweld en op geweld en agressie in het algemeen. En nu is er dan weer een motie om alles daar weg te halen en alles op het huiselijk geweld te concentreren. Strikt genomen moet daarover worden gedebatteerd ten tijde van de begrotingsbehandeling.

De Voorjaarsnota is niet een instrument om een drastische wijziging aan te brengen in de begroting van Justitie. Ik meen ook dat de Kamer niet van de minister kan vragen om op deze termijn in wezen een nota van wijziging op de lopende begroting in te dienen. De lopende begroting van Justitie is aanvaard en gesteund door de VVD-fractie. Dit punt is volstrekt niet opgevoerd ten tijde van de begrotingsbehandeling. Ik zie niet in waarom er nu plotseling omdat dit onderwerp aan de orde is, een motie moet komen om alles te stoppen in de aanpak van het huiselijk geweld. Volgende week hebben wij het over terreur. Dan zou er ook weer een motie kunnen worden ingediend over wat er allemaal aan bestrijding van terreur moet worden besteed. Daarvoor zijn de algemene debatten bij de begrotingsbehandeling. Ik vraag de Kamer dan ook om op dit punt, indachtig de woorden van de

heer Tjeenk Willink, clementie te hebben.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik stel vast dat hij heeft toegezegd om binnen veertien dagen te reageren op de motie-Wolfsen/Hirsi Ali (28345, nr. 10).

Ook stel ik vast dat hij nog niet volledig heeft gereageerd op enkele andere moties. Daarom verzoek ik hem, dat alsnog te doen binnen veertien dagen. Dat zou dan schriftelijk kunnen. Op die manier heeft iedereen de benodigde informatie en kan er op een verantwoorde manier worden gestemd.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Regeling van DNA-onderzoek bij veroordeelden (Wet DNA-onderzoek bij veroordeelden) (28685).**

(Zie vergadering van 18 maart 2004.)

De algemene beraadslaging wordt heropend.

De heer **Wolfsen** (PvdA): Ik heb deze heropening van het debat mede op verzoek van een aantal collega's aangevraagd, omdat zij zich niet helemaal vrij voelen om voor een amendement te stemmen als zij daarover niet even met de minister van gedachten hebben kunnen wisselen. Ik wil een paar korte toelichtende opmerkingen maken.

In de tweede termijn heeft de minister gezegd dat hij een opening wil houden om in een aantal gevallen waarin het gebruik van DNA redelijkerwijs niet aannemelijk van betekenis zou kunnen zijn, geen DNA af te nemen. Hij noemde als concrete voorbeelden fraude en meened. Ik vind dit ongelukkige voorbeelden. In een fraudezaak kun je ook DNA eventueel als bewijs nodig hebben. Ik ben het met hem eens dat meened een verbaal delict is, maar om te kunnen bewijzen dat iemand op dat moment op een andere plek was en dus om te kunnen bewijzen

dat iemand meened pleegt, kun je in voorkomende gevallen ook DNA gebruiken. Ik kreeg een beetje het idee dat er een soort witteboordenbank en een blauweboordenbank ontstaat; de blauwe boorden wordt wel DNA afgenomen en de witte boorden die fraude plegen niet.

Daarom heb ik een amendement geformuleerd dat beoogt dat lid B wordt geschrapt. Het betreffende artikel wordt dan objectief, want iedereen die een ernstig delict pleegt, weet dan tevoren dat hij zijn DNA moet afstaan. Dit komt ook de rechtszekerheid ten goede. Ik heb mij gisteravond mondeling en persoonlijk verstaan met een hoogleraar die het EVRM doceert. Hij ziet geen enkele mogelijke strijd met het EVRM, zoals de minister beweert.

Ik wil de minister er wel voor waarschuwen dat de dubbele terugwerkende kracht eventueel wel een punt zou kunnen zijn. In dat geval wordt van mensen die al veroordeeld zijn DNA afgenomen om te worden gebruikt voor al gepleegde delicten.

DNA-afname mag niet leiden tot willekeur; de Raad van State waarschuwt hiervoor met verwijzing naar artikel 14 EVRM. Daarom handhaaf ik mijn amendement. In de eerste plaats vanwege het advies van de hoogleraar. In de tweede plaats omdat op die manier willekeur en discriminatie kunnen worden voorkomen, omdat de pleger van een ernstig delict altijd van tevoren weet dat er DNA zal worden afgenomen als hij wordt veroordeeld tot een gevangenisstraf of een taakstraf.

De heer **Rouvoet** (ChristenUnie): Voorzitter. Ik was een van degenen namens wie de heer Wolfsen heeft gevraagd om een korte heropening. Hoewel ik sympathie heb voor de gedachte achter dit amendement, wil ik er niet zomaar voor stemmen als een zo krachtig argument als mogelijk strijdig met het EVRM door de minister wordt ingebracht. Ik ben heel benieuwd naar de toelichting van de minister waarom dit amendement eventueel op gespannen voet zou staan met het EVRM. Afhankelijk van zijn antwoord zal ik besluiten of ik het amendement zal steunen of niet.

De **voorzitter**: De heer Van der

Rouvoet

Staij sluit zich aan bij de heer Rouvoet.

Mevrouw **Griffith** (VVD): Voorzitter. Tijdens de behandeling heeft de minister toegezegd dat hij waarschijnlijk een nota van wijziging zou uitbrengen naar aanleiding van het voorstel van de heer Van Haersma Buma. Ik heb een vraag gesteld over artikel 10, lid 5, over de termijn voor het ophouden voor verhoor. Hij heeft toen gezegd dat hij dit waarschijnlijk zou meenemen in de nota van wijziging. Is de minister nog van plan om een nota van wijziging aan de Kamer toe te sturen en, zo ja, wanneer? Wij moeten dan de stemmingen ophouden tot die nota er is. Wat vond hij van mijn opmerking over artikel 4, lid 5?

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Minister **Donner**: Voorzitter. Laat ik beginnen met de vraag van mevrouw Griffith. De derde nota van wijziging is gedateerd op 24 maart. In deze nota van wijziging op stuk nr. 10 is een wijziging opgenomen van artikel 4, vijfde lid, die inhoudt dat de termijn één keer met ten hoogste zes uur kan worden verlengd. De andere wijzigingen betreffen de artikelen 5 en 14.

Een nadeel van de voorbeelden van de heer Wolfsen is dat daardoor geen systematisch beeld wordt gegeven. Ik houd daarom ondanks deze voorbeelden staande dat vastgesteld moet worden dat het afnemen van DNA, omdat het een dwangmaatregel is, een inbreuk is op artikel 8 EVRM. Dit artikel staat de mogelijkheid van het afnemen van DNA wel toe, maar dan alleen als dat nodig is. Om te voorkomen dat toetsing aan deze bepaling een onnodig gevaar met zich brengt, heb ik gemeend dat er een uitzonderingsmogelijkheid in de wet moet worden opgenomen. Die uitzonderingsmogelijkheid bestaat eruit dat de officier van justitie kan besluiten dat er geen DNA mag worden afgenomen als hij meent dat het niet nodig is.

Omdat als rechtvaardiging voor de afname van DNA systematisch wordt uitgegaan van recidive, moet een antwoord worden gegeven op de

kritiek dat er niet van uit mag worden gegaan dat iedereen die in het verleden iets verkeerd heeft gedaan, zal recidiveren. De statistieken laten immers gelukkig zien dat de recidive niet 100% bedraagt. Dat antwoord bestaat eruit dat de officier van justitie kan afzien van het bevelen van DNA-afname als hij in redelijkheid tot de conclusie moet komen dat er geen kans is op recidive. Als de wetgever zou besluiten dat hiertoe ook moet worden bevolen in die gevallen dat het apert onnodig is, ligt het voor de hand dat de kritiek hierop op basis van het EVRM steekhoudend wordt bevonden. Dat is echter wel het effect van het amendement van de heer Wolfsen.

Voorzitter. De heer Van Haersma Buma regelt in zijn amendement dat er duidelijke criteria worden opgenomen, zodat de discussie wordt ingeperkt. Dit amendement is een zeer welkome precisering en ik zal aanneming ervan dan ook zeker niet ontraden. Het schrappen van de mogelijkheid, zoals de heer Wolfsen in zijn amendement regelt, verhoogt de kans dat de bepaling en daarmee de hele regeling in strijd komt met artikel 8 EVRM. Dat risico wil ik gewoon niet lopen.

De heer **Wolfsen** (PvdA): Het is dus de bedoeling van de wet dat er geen DNA zal worden afgenomen van diegenen die redelijkerwijs aannemelijk kunnen maken dat zij niet zullen recidiveren? Dat zou een groot aantal mensen zijn, omdat 60% recidiveert.

Minister **Donner**: In het wetsvoorstel is niet opgenomen dat iemand om te voorkomen dat bij hem DNA zal worden afgenomen, aannemelijk moet maken dat hij niet zal recidiveren. Er is namelijk de bepaling opgenomen dat het redelijkerwijs aannemelijk moet zijn. Dat wordt nader gepreciseerd door het amendement van de heer Van Haersma Buma. In het EVRM staat dat het mag als het nodig is. Ik heb daarop gereageerd door in de wet op te nemen dat DNA wordt afgenomen, behoudens als het redelijkerwijs aannemelijk is dat... En niet: behoudens het geval dat redelijkerwijs aannemelijk gemaakt wordt dat...

De heer **Van der Staij** (SGP): De minister verwijst in algemene termen naar de eisen van het EVRM door te

zeggen dat hij geen risico's wil lopen. Kan hij echter ook aangeven of de jurisprudentie bij het onderzoek is betrokken?

Minister **Donner**: Het berust mede op de jurisprudentie over andere toetsingen aan de uitzonderingsbepalingen, althans aan de mogelijkheden om het verenigbaar te maken met het EVRM. De rechter heeft in die gevallen wel degelijk de vraag bij zijn oordeel betrokken of de noodzakelijkheidstoets tot uitdrukking komt in de wettelijke regeling. Het berust dus meer op de algemene teneur in de jurisprudentie over het EVRM dat de wetgever een wettelijke bepaling moet opnemen die geldt als het kennelijk niet noodzakelijk is. Dat geldt in principe voor alle gevallen dat het EVRM het mogelijk maakt om een recht in te beperken als dat noodzakelijk is. Door deze uitzondering in de wet op te nemen meen ik te hebben voldaan aan die eis.

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

De vergadering wordt enkele minuten geschorst.

Aan de orde is het debat over **witwaspraktijken bij Holland Casino**.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Voorzitter. Via Het Parool en NOVA zijn de belangrijkste conclusies uit het TOGO-onderzoek van de Amsterdamse politie ons bekend. Witwassen bij Holland Casino is mogelijk en zelfs gemakkelijk. De administratie bij Holland Casino rammelt, criminelen wordt geen strobreed in de weg gelegd en de minister moet ingrijpen, aldus het TOGO-onderzoek volgens Het Parool en NOVA.

Ik vind dit schokkend. Wat mij betreft is de integriteit van de overheid in het geding. Deelt de minister deze conclusie?

De Kamer heeft de minister van Justitie zes keer om opheldering gevraagd, maar ik constateer dat zijn antwoorden haaks staan op wat, naar wij nu weten, de uitkomsten zijn van het TOGO-onderzoek. Hoe rijmt de minister dit?

De minister heeft de Kamer minimaal onvolledig geïnformeerd. Ik